

tragtes som selvstændige Selskaber, der ere skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen eller Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om en Forretningsafdeling er at betragte som en Filial.

§ 18.

Er det kun i een Kommune her i Landet, et af de i §§ 16—17 ommeldte Selskaber m. v. driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem disse efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 16, 1ste Stykke, 1ste Punktum).

Den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune og faar forlods 10 pCt. af det paalignede Beløb. Dernæst faa de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, af den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent. Resten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten iøvrigt maa anses for at være falden i dem, hvorved bliver at iagttage, at ved Forsikringsforetagender samt Banker og andre Pengeinstitutter anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, at ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiemer, Arbejds løn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar ere blevne udbetalte til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 2,000 Kr., samt at, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være falden i de enkelte Kommuner.

Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditionskontor.

De Kommuner, der anse sig for berettigede til Andel i den et Selskab eller en Forening paahvilende Skat, skulle aarlig inden Udgangen af April Maaned gøre Anmeldelse derom til Opholdskommunen, der foretager Fordelingen.

Finder en Kommunalbestyrelse, at den Kommunen tilkommende Andel i Skatten maa antages at ville udgøre et saa ringe Beløb, at det ikke opvejer den med Anmeldelsen og eventuel Brevveksling om Skattens Fordeling forbundne Ulejlighed og Udgift, kan Kommunalbestyrelsen undlade at kræve Andel i Skatten.

De skattepligtige Selskabers og Foreningers Bestyrelser ere pligtige at give Opholdskommunen de Oplysninger, som den maatte finde nødvendige for at kunne foretage Fordelingen. Undlader Bestyrelsen at meddele de begærte Oplysninger, ifalder den en daglig Bøde af 10 Kr. fra den Dag, Paamindelse derom er modtagen, indtil Oplysningerne ere afgivne. Bøden, for hvis Betaling enhver af Bestyrelsens Medlemmer er ansvarlig, tilfalder Kommunens Kasse og kan inddrives ved Udpantning.

Uenighed mellem Kommunerne om, hvilken af dem der skal anses for Opholdskommune, eller om Fordelingen i øvrigt, afgøres af Indenrigsministeren.